

[Undervisningsministeren]

- 2) godkendelse af lærebøger, efter at de har været underkastet en ligestillingsmæssig vurdering, og
- 3) ansættelse af en undervisningsinspektør i direktoratet med ligestilling som arbejdsområde og dette udbygget med regionale ligestillingsarbejdere ansat i gymnasieskolen.

Jeg skal indledningsvis fastslå, at ligestillingsaspektet udgør en central del af ministeriets »Handlingsplan for at få flere piger/kvinder i beskæftigelsesfag«, der sigter mod en sammenhængende løsning af problemet i hele uddannelsessystemet. Det er derfor u hensigtsmæssigt ensidigt at fokusere på gymnasiet og HF, og problemet løses ikke ved en generel passus i bekendtgørelserne for undervisningen på dette niveau.

Der findes ingen hjemmel til at indføre en godkendelsesprocedure som den foreslåede. Det ville derimod være udmærket, hvis de faglige foreninger inddrog ligestillingsovervejelser i anmeldelser af nyudkomne lærebøger, sådan at skolerne og de enkelte lærere blev opmærksomme på undervisningsmateriale, der fastholder traditionelle kønsmønstre.

Sagsområdet »Lige muligheder for piger og drenge« varetages i øjeblikket såvel af en undervisningsinspektør som af en fagkonsulent med generelle pædagogiske opgaver. Desuden indgår det i de øvrige konsulenters fagspecifikke arbejder, ligesom problemstillinger er eksplicit nævnt i kommissorierne for de nedsatte læseplans- og fagudvalg. Det er min opfattelse, at ligestillingsovervejelser bør inddrages af så mange medarbejdere som muligt og *ikke* løsrives fra de pædagogiske sammenhænge, hvori de skal indgå.

Det er således også et punkt i gymnasiedirektoratets bidrag til handlingsplanen at afholde lokale kurser om lige muligheder. Det er hensigten, at *alle* lærere skal medvirke til at nedbryde de eksisterende barrierer. Ansvar for at medvirke til at ændre kønsmønstret og til at motivere og kvalificere specielt pigerne til utraditionelle uddannelsesvalg bør derfor bedres og ikke tillægges enkelte lokale konsulenter.

Jeg må altså konkludere, at jeg ikke finder Dansk Kvindesamfundets forslag anvendelige. Der er i handlingsplanen en række kortsigtede tiltag, som allerede er gennemført, og ministeriet vil arbejde videre med de mere lang-

sigtede planer for en sammenhængende indsats i hele uddannelsessystemet.

Spm. nr. S 639

Til *indenrigsministeren* (4/2 86) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Vil ministeren foreslå at ændre lovgivningen således, at kommunerne betaler amtets andel fra den dato, sygehusets ansvarlige læge erklærer patienten for at være færdigbehandlet?«

Begrundelse

Det er desværre en kendsgerning, at især et meget stort antal af de ældre medborgere, som indlægges på vore hospitaler, optager sengepladser alt for længe, efter at de er færdigbehandlet.

Spørgeren mener, denne vane er uværdig og inhuman med hensyn til ældre medborgeres ve og vel. Ligeledes er dette sengepladsfrådseri medvirkende til, at ventelisterne er for lange, og nationaløkonomisk tænkt er denne triste opbevaringsmåde alt for dyr sammenlignet med naturlige løsninger af problemet (ja, hjem til egen bolig, kollektiv eller beskyttet bolig eller måske indlogering på et plejehjem osv.).

Jeg mener, at mit spørgsmål underforstået indeholder den animering, som kan få kommunerne til – helhedstænkt – at disponere mere hensigtsmæssigt end hidtil.

Svar (12/2 86):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Spørgsmålet er en del af en meget væsentlig problemstilling. Jeg er meget enig i, at der i de gældende finansieringsregler er hindringer for, at mange mennesker kan få den helt rigtige og mest menneskelige behandling og pleje nær deres pårørende og deres eget miljø.

Jeg er derfor også enig i, at det er nødvendigt at se nærmere på spørgsmålet om finansieringen af nogle af sygehusvæsenets udgifter, således at vi kan komme væk fra de barrierer, også af økonomisk art, der er for kommunernes tilskyndelse til at etablere de bedste og mest hensigtsmæssige alternativer til indlæggelse på sygehus. Det er ikke hensigtsmæssigt, at det er dyrt for kommunerne